

**POSTUP PŘI PODEZŘELÉM OBCHODU DLE ZÁKONA
O NĚKTERÝCH OPATŘENÍCH PROTI LEGALIZACI VÝNOSŮ
Z TRESTNÉ ČINNOSTI**

**SUSPICIOUS TRANSACTION PROCEDURE IN ACCORDANCE WITH
THE ACT ON SELECTED MEASURES AGAINST LEGITIMISATION
OF PROCEEDS OF CRIME**

MGR. BC., KRISTÝNA CHALUPECKÁ

MASARYKOVA UNIVERZITA, EKONOMICKO-SPRÁVNÍ FAKULTA

MGR., MICHAELA MOŽDIÁKOVÁ

KATEDRA FINANČNÍHO PRÁVA A NÁRODNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ

MASARYKOVA UNIVERZITA, PRÁVNICKÁ FAKULTA

Úvod

Cílem tohoto příspěvku je rozebrat současné právní otázky v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti („praní špinavých peněz“), a to nejen v České republice, ale i na Slovensku, komunitární a mezinárodní úroveň nevyjímaje. Příspěvek bude v rámci této problematiky zaměřen především na postup povinných osob při podezřelém obchodu, zejména tedy na instituty, které současná právní úprava svěřuje těmto povinným osobám za účelem zefektivnit boj proti praní špinavých peněz a financování terorismu. Autorky článku se snaží při vysvětlování jednotlivých institutů zároveň také o komparaci této nové úpravy s e slovenským zákonem 297/2008 Z.z., o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákoníc.

Obecně k problematice „praní špinavých peněz“

Harmonizace a zvýšená regulace oblasti kapitálových trhů je v současné době velmi aktuálním celosvětovým trendem, problematiku legalizace výnosů získaných páčáním trestné činnosti - tzv. praní špinavých peněz nevyjímaje, přičemž záměrem není pouze potlačení legalizace těchto prostředků, ale také jejich zadržení vylučující jejich další použití

k páchání opětovné trestné činnosti.¹ Význam této problematiky na mezinárodní úrovni vzrostl zejména v souvislosti s řadou teroristických útoků v posledních letech.

Harmonizace oblasti praní špinavých peněz je žádoucí zejména z pohledu Evropské unie kdy je vzhledem k postupující měnové integraci důležité, aby členské země zastávaly obdobný postup v boji s touto formou kriminality. V posledních letech je pro tuto oblast klíčovými tzv. čtyřicet doporučení Finančně-akčního výboru proti praní špinavých peněz (FATF)² a směrnice proti praní špinavých peněz, tzv. Anti Money Laundering Directive (dále jen „AML směrnice“).³

V rámci boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu hraje nezanedbatelnou úlohu včasné odhalování a oznamování podezřelých obchodních transakcí příslušným finančním zpravodajským jednotkám, které bude jakožto stěžejní téma tohoto příspěvku rozebráno v následujícím textu.

Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti

V České republice byla problematika praní špinavých peněz do 31. srpna 2008 upravena zákonem č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nicméně aby Česká republika dostala závazku implementovat příslušná ustanovení AML směrnice, byl s účinností od 1. září 2008 přijat nový zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“). Mezi nejvýznamnější obsahové změny v souvislosti s evropskou harmonizací v oblasti praní špinavých peněz, které se promítly do nového zákona, patří zejména rozšíření seznamu povinných osob,⁴ snížení prahu pro identifikaci klienta na 1 000 EUR, hloubková kontrola klienta jako nová povinnost, zjednodušený proces - převzetí identifikace klienta a omezení korespondenčního bankovního vztahu.⁵

¹ V této souvislosti upozorňujeme na Mezinárodní úmluvu o potlačování financování terorismu, přijatou z iniciativy Organizace spojených národů v New Yorku dne 9. prosince 1999.

² Financial Action Task Force je mezivládní organizací jejímž cílem je rozvoj a podpora národních a mezinárodních politik v boji proti praní špinavých peněz a financování terorismu. Česká republika není členem této organizace. Dokument Čtyřicet doporučení viz Financial Action Task Force: Forty Recommendations [citováno dne 10. dubna 2009]. je dostupný z: http://www.fatf-gafi.org/document/28/0,3343,en_32250379_32236930_33658140_1_1_1_1,00.html.

³ Směrnice 2005/60/ES vydaná Evropským parlamentem a Radou dne 26. října 2005, o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, v aktuálním znění.

⁴ Výčet tzv. povinných osob, kterým jsou svěřena některá práva a uloženy určité povinnosti v souvislosti uplatňováním opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, je obsažen v § 2 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁵ K tomu více viz Sedláček, D.: Nová právní úprava proti „Praní špinavých peněz“ [citováno 10. dubna 2009]. Dostupný z: http://www.havelholasek.cz/files/publikace/legal_news/2008/LN_0908_CZ.pdf.

V souvislosti s přímou aplikací procesů týkajících se podezřelých obchodů pak Zákon doznal změn zejména v oblasti spolupráce povinných osob, a to jak u samotného procesu oznamování podezřelého obchodu, tak u možnosti vzájemného vyměňování informací o podezřelých klientech. Důležité je také posilování významu ústřední finanční zpravodajské jednotky⁶ a to především v návaznosti na způsoby oznamování podezřelých obchodů.

Na Slovensku je legalizace výnosů z trestné činnosti upravena zákonem č. 297/2008 Z.z., o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (dále jen „Slovenský zákon“). Stejně tak jako v České republice je slovenský zákon odrazem nutnosti implementovat AML směrnici do národních právních řádů. Proto také není překvapením, že na tuto povinnost oba státy reagovaly přibližně stejnou rychlostí⁷, avšak poněkud odlišným způsobem. V článku se pokus

Postup při podezřelém obchodu dle Zákona

Postup povinné osoby při podezřelém obchodu je upraven v Hlavě III. Zákona, která zároveň vymezuje základní instituty tohoto postupu, jimiž jsou oznámení podezřelého obchodu⁸ a odklad splnění příkazu klienta.⁹ V širším pojetí je však třeba pod problematiku postupu při podezřelém obchodu zahrnout i neuskutečnění obchodu,¹⁰ které je z hlediska systematiky Zákona řazeno do Hlavy I. upravující identifikaci a kontrolu klienta.

Zde je namístě poznamenat, že slovenský zákonodárce všechny tyto postupy systematictěji zahrnul do Třetí části zákona nazvané „Postup pri zistení neobvyklej obchodnej operácie a ďalšie povinnosti povinných osôb“ jako možná logická vyústění při identifikaci podezřelého obchodu.

⁶ Funkci ústřední finanční zpravodajské jednotky v české republice plní Finančně analytický útvar (FAÚ), který je technicky oddělenou součástí Ministerstva financí ČR a jehož hlavním účelem je přijímat a analyzovat oznámení o podezřelých obchodech a v případě podezření ze spáchání trestného činu podávat orgánům činným v trestním řízení trestní oznámení. K tomu více viz Zpráva o činnosti finančně analytického útvaru 1996 – 2006 [Citováno dne 10. dubna 2009]. Dostupný z: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/Zprava_o_cinnosti_1996-2006__CZE_RGB_police_2.0.pdf.

⁷ slovenský zákon nabyl účinnosti taktéž 1.9.2008

⁸ §§ 18 - 19 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁹ § 20 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰ § 15 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zjišťování podezřelého obchodu

Sama AML směrnice stanovuje¹¹ povinnost finančních institucí věnovat pozornost jakékoliv činnosti, kterou lze dle její povahy považovat za činnost, u níž je zvlášť pravděpodobné, že souvisí s praním špinavých peněz nebo financováním terorismu, zejména složitým nebo velkým transakcím a všem neobvyklým typům transakcí, které nemají zjevný ekonomický nebo patrný zákonný účel. V české úpravě explicitní ustanovení tohoto typu absentuje, nicméně ze Zákona lze takovou povinnost dovodit. Slovenská legislativa se v tomto ohledu od české liší v tom, že obecná ustanovení o zjišťování podezřelých obchodů explicitně stanovují povinnost povinných osob posuzovat, zda je nejen realizovaný, ale také chystaný obchod neobvyklý, a věnovat osobní pozornost všem složitým obchodům a každému riziku legalizace výnosů z trestné činnosti včetně přijetí příslušných opatření.

Důležitou úlohu v oblasti odhalování podezřelých obchodů hrají interní postupy povinných osob a to včetně výběru vhodných zaměstnanců a jejich náležitého pravidelného proškolení. Nároky kladené na tyto interní směrnice stanovuje vyhláška č. 281/2008 Sb., o některých požadavcích na systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů. Tu pak doplňuje Metodika Finančně analytického útvaru, která však nemá závazný charakter.

Neuskutečnění obchodu

Institut neuskutečnění obchodu v sobě zahrnuje možnost povinné osoby odmítnout provedení příslušného právního úkonu vyžadovaného klientem ze zákonem taxativně stanovených důvodů. Dle dikce Zákona tedy povinná osoba odmítne uskutečnění obchodu nebo uzavření obchodního vztahu v případě, že

- je dána identifikační povinnost¹² a klient se odmítne podrobit identifikaci anebo zástupce klienta odmítne doložit plnou moc o zastoupení
- klient neposkytne potřebnou součinnost při kontrole klienta
- z jiného důvodu nelze provést identifikaci anebo kontrolu klienta
- má osoba provádějící identifikaci nebo kontrolu pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo o pravosti předložených dokladů.¹³

¹¹ Článek 20 Směrnice 2005/60/ES vydaná Evropským parlamentem a Radou dne 26. října 2005, o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, v aktuálním znění.

¹² § 7 odst. 1 nebo 2 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

¹³ § 15 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Nespolupráce při kontrole již identifikovaného klienta je za podezřelý obchod považováno vždy (dle § 6 odst. 2 písm. c), u nesoučinnosti při provádění identifikace existuje možnost povinné osoby podat oznámení podezřelého obchodu, pokud má alespoň dílčí informace k jeho identitě.¹⁴

Další regulace, nově zavedená AML směrnicí, se obrací směrem k politicky exponovaným osobám. Povinná osoba v tomto případě neuskuteční obchod pokud jí není znám původ majetku užitého v obchodu a zaměstnanec povinné osoby neuskuteční obchod s takovou osobou bez souhlasu bezprostředního nadřízeného nebo statutárního orgánu této povinné osoby. Požadavek souhlasu nadřízeného zaměstnance se vztahuje vůči řadovým zaměstnancům povinné osoby a neznamena, že by o takových obchodech musel vždy rozhodovat nejvyšší management.¹⁵

U slovenské úpravy se možnost neuskutečnění obchodu vztahuje taktéž i na ukončení obchodního vztahu. Navíc, na rozdíl od české úpravy, zužuje okruh operací, které lze neprovést tím, že odmítnutí provedení operace je možné pouze na základě důvodů ze strany klienta (nesplnění povinnosti atd.), čímž může být do jisté míry omezen manévrovací prostor povinné osoby.

Lhůty k oznámení podezřelého obchodu

Oznámit podezřelý obchod musí povinná osoba bez zbytečného odkladu, a to nejpozději do pěti kalendářních dnů. Příslušná lhůta má hmotněprávní charakter, rozhodným okamžikem pro její naplnění je tedy doručení oznámení stanovenému orgánu. Vyžadují-li to však okolnosti případu, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, oznámí povinná osoba podezřelý obchod neprodleně po jeho zjištění.¹⁶ Slovenská právní úprava naproti tomu nepočítá s takovou benevolencí a stanovuje povinnost oznámit podezřelý obchod bez zbytečného odkladu jako jedinou lhůtu.

Způsoby oznamování podezřelého obchodu a orgán přijímající oznámení

Oznámení podezřelého obchodu přijímá v roce 1996 vytvořená organizační jednotka Ministerstvo financí České republiky - Finančně analytický útvar, který zajišťuje nepřetržitou službu k příjmu oznámení o podezřelých obchodech a k jejich operativnímu šetření. Způsob

¹⁴ K tomu více viz Tvrdý, J.: Zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a předpisy související: komentář. Praha: C.H. Beck, 2009, ISBN 9788074000997, str. 144.

¹⁵ K tomu více viz Důvodová zpráva k návrhu zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

¹⁶ Ke stejnému výkladu bychom se mohli přiklonit dle doporučení 13 dle 40 doporučení Finančně akční skupiny pro boj proti legalizaci příjmů z trestné činnosti (FATF).

oznámení podezřelého obchodu není upraven Zákonem ani podzákonnými předpisy, jak by se dalo očekávat. Jediné vymezení lze nalézt v Metodickém pokynu pro podání oznámení podezřelého obchodu Finančně analytického útvaru, které uvádí, že hlášení o podezřelém obchodu mohou být podávána písemně doporučeným dopisem – přičemž za písemné oznámení se považuje též oznámení podané elektronicky technickými prostředky zajišťujícími zvláštní ochranu přenášených údajů, nebo ústně do protokolu v místě určeném po předchozí domluvě. Velmi podstatným pokrokem v oblasti hlášení podezřelých obchodů je však vytvoření nové softwarové aplikace MoneyWeb Lite, která slouží k oznamování podezřelých obchodů elektronickou formou.¹⁷

Slovenská úprava oproti tomu dává povinné osobě možnost hlášení podezřelého obchodu i telefonicky, pokud věc nesnese odkladu, přičemž je poté nutné toto hlášení provést i osobně, písemně nebo elektronickou formou (taxativně vymezené formy oznámení předvídané slovenským zákonem).

Údaje potřebné k oznámení podezřelého obchodu

Při oznamování podezřelého obchodu je samozřejmě nezbytné uvést informace relevantní k šetření.¹⁸ Nově je nutné upozornit na fakt, že se oznámení týká rovněž majetku, na který se vztahuje mezinárodní sankce vyhlášená za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv nebo boje proti terorismu. V oznámení se dále uvádí i stručný popis výše zmíněného majetku, údaje o jeho umístění a jeho vlastníkovi, pokud je oznamovateli (povinné osobě) znám, a informaci, zda hrozí bezprostřední nebezpečí poškození, znehodnocení nebo užití tohoto majetku v rozporu se zákonem.

Pro zajištění ochrany a kvůli obraně před zmařením možnosti využití některých speciálních postupů v případném trestním řízení se naopak neuvádí informace o zaměstnanci povinné osoby nebo osobě v obdobném pracovněprávním vztahu, která podezřelý obchod zjistila.

¹⁷ Finančně analytický útvar: Metodický pokyn pro podání oznámení podezřelého obchodu a aplikace MoneyWeb Lite [citováno 9. dubna 2009] jsou dostupné z: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/rt_bppp_oznameni_podez_obchodu.html

¹⁸ Identifikační údaje toho, koho se oznámení týká; identifikační údaje všech dalších účastníků obchodu, které má v době podání oznámení k dispozici; informace o podstatných okolnostech obchodu; jakékoli další informace, které by mohly s podezřelým obchodem souviset a jsou významné pro jeho posouzení z hlediska opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu; jméno, příjmení a pracovní zařazení kontaktní osoby nebo osoby, která za povinnou osobu zpracovávala oznámení podezřelého obchodu, a možnosti telefonického, popřípadě elektronického spojení s touto osobou, pokud tyto informace nemá ministerstvo k dispozici.

Nově je také upravena situace, kdy podezřelý obchod zjistí v souvislosti se svou činností více povinných osob na základě sdílení informací podle § 39 odst. 2 o výjimkách z mlčenlivosti u podnikatelsky propojených subjektů a u povinných osob, které se spolupodílí na konkrétní transakci konkrétního klienta. Zde je povinnost o oznámení podezřelého obchodu splněna, pokud alespoň jedna z těchto osob podá oznámení a v oznámení uvede, za které další povinné osoby oznámení podává.

Povinnost mlčenlivosti

Povinnost mlčenlivosti o šetření podezřelého obchodu je v českém zákoně upravena speciálně v § 38 – 40, části čtvrté Mlčenlivost. Důležitou změnu zaznamenal Zákon v oblasti výjimek z mlčenlivosti, která spočívá ve výše zmiňovaném omezení zákazu vzájemného sdělování informací o podaných oznámeních podezřelého obchodu mezi podnikatelsky propojenými subjekty a mezi povinnými osobami, které se spolupodílí na konkrétní transakci konkrétního klienta. Slovenský zákon upravuje povinnost mlčenlivosti v souvislosti s šetřením podezřelého obchodu samostatně.

Kromě povinnosti mlčenlivosti dle Zákona je potřeba zmínit fakt, že i samotný obsah oznámení podezřelého obchodu může obsahovat chráněné informace, a to zejména důvěrné obchodní informace nebo informace, které podléhají příslušným zákonem stanovené mlčenlivosti (např. bankovní tajemství). Proto je potřeba při oznamování podezřelého obchodu postupovat s nejvyšší mírou obezřetnosti - z toho důvodu jsou vyvíjeny nové, bezpečnější způsoby oznamování, například zmiňovaná aplikace MoneyWeb Lite.

Odklad splnění příkazu klienta

Postup při podezřelém obchodu musí obsahovat řešení situací, kdy je nutné zabránit zmaření nebo podstatné ztížení zajištění výnosu z trestné činnosti nebo prostředků určených k financování terorismu. K tomuto účelu slouží institut odkladu splnění příkazu klienta, který dává možnost povinné osobě odložit splnění příkazu klienta týkající se podezřelého obchodu, a o to o lhůtu 24 hodin od přijetí oznámení podezřelého obchodu Finančně analytickým útvarům. Rozhodnutí o odkladu operace musí však povinná osoba uvést v oznámení tohoto podezřelého obchodu a majetek, jehož se příkaz klienta týká, vhodným způsobem zajistit proti manipulaci, která by byla v rozporu s účelem Zákona.

V situaci, kdy není možné provést odklad podezřelého obchodu, zejména u operací prováděných elektronickými platebními prostředky, nebo kdy je povinné osobě známo, že by takové odložení mohlo zmařit nebo jinak ohrozit šetření podezřelého obchodu povinná osoba

příkaz provede a o splnění příkazu klienta povinná osoba ihned informuje Finančně analytický útvar.

Odklad provedení podezřelého obchodu by měl standardně vyústit v provedení operace nebo v podání trestního oznámení na klienta provádějícího podezřelý obchod. Složitost některých finančních operací však může vést k tomu, že k šetření je potřeba doby delší než 24 hodin. Proto je zde zakotvena možnost Finančně analytického útvaru rozhodnout o prodloužení doby, na kterou se odkládá splnění příkazu klienta, nejdéle však na dobu 72 hodin od přijetí oznámení podezřelého obchodu ministerstvem, nebo odložení splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku, který má být předmětem podezřelého obchodu, u povinné osoby, u níž se tento majetek nachází, až na dobu 72 hodin.

Rozhodnutí Ministerstva financí o dalším odkladu nabývá právní moci jeho vyhlášením¹⁹ a tato lhůta se vždy počítá od okamžiku, kdy Finančně analytický útvar přijal oznámení podezřelého obchodu. Proti rozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku není přípustný rozklad. Při rozhodování o tomto opatření je účastníkem řízení pouze povinná osoba, která podala oznámení podezřelého obchodu nebo u níž se nachází majetek, který má být předmětem podezřelého obchodu.

Pokud kdykoli v průběhu standardní lhůty odložení podezřelého obchodu, případně u jejího prodloužení z šetření Finančně analytického útvaru vyplyne, že příslušná transakce nesouvisí s trestnou činností, tedy jestliže důvody zajištění pominou, ministerstvo zajišťovací opatření zruší rozhodnutím. Jestliže pak ministerstvo do konce lhůty stanovené povinné osobě nesdělí, že podalo trestní oznámení, povinná osoba příkaz klienta provede.

Závěr

Príspevek prispíva predovšim k objasneniu postupu povinných osob pri podezrelem obchodu a to nejen ve svetle Zákona, ale i ve svetle slovenskej, komunitárnej a mezinárodnej právnej úpravy.

V této souvislosti je třeba vyzvednout fakt, že postup při podezřelém obchodu nezahrnuje jen samotné ohlášení takového obchodu, ale váže na sebe i řadu dalších povinností a práv, zejména povinnost mlčenlivosti nebo možnost povinné osoby za určitých podmínek neuzavřít obchod. Dalším klíčovým institutem, který je povinné osobě svěřen do rukou a který jí dává možnost zasáhnout okamžitě proti jinak těžko zachytitelným obchodům, je možnost odložit klientem požadovaný obchod nebo transakci.

¹⁹ Vyhlášení může být provedeno ústně, telefonicky, telefaxem nebo elektronicky; vždy se však následně doručuje stejnopis písemného vyhotovení.

Vzhledem k tendující integraci finančních trhů je problematika „praní špinavých peněz“ stále ožehavějším tématem, a to jak ve vnitrostátním, tak právě v mezinárodním měřítku. Velký důraz při boji s tímto druhem kriminality je kladen zejména na zefektivnění a zrychlení odhalování podezřelých obchodů, k čemuž z velké míry napomáhá právě fungující proces oznamování podezřelých aktivit.

Seznam použité literatury:

- [1] Důvodová zpráva k návrhu zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu
- [2] Rezková, M.: Zákon proti praní špinavých peněz a proti financování terorismu : (zákon č. 253/2008 Sb.): komentář s příklady a předpisy související : manuál pro podnikatele, zahraniční osoby, nepodnikatelské subjekty. Praha: Linde. 2008. ISBN 9788072017331
- [3] Tvrdý, J.: Zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a předpisy související - komentář, Praha: C.H. Beck, 2009. ISBN 9788074000997
- [4] Tvrdý, J.: K novému zákonu č. 253/2008 Sb.(„o praní špinavých peněz“). In Právo a finance, č. 10, 2008.
- [5] Sedláček, D.: Nová právní úprava proti „Praní špinavých peněz“. In Právní novinky. Dostupný z: http://www.havelholasek.cz/files/publikace/legal_news/2008/LN_0908_CZ.pdf.
- [6] Financial Action Task Force: Forty Recommendations. Dostupný z: http://www.fatf-gafi.org/document/28/0,3343,en_32250379_32236930_33658140_1_1_1_1,00.html
- [7] Finančně analytický útvar: Zpráva o činnosti finančně analytického útvaru 1996 – 2006. Dostupný z: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/Zprava_o_cinnosti_1996-2006__CZE_RGB_police_2.0.pdf.
- [8] Finančně analytický útvar: Metodický pokyn pro podání oznámení podezřelého obchodu. Dostupný z: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/rt_bppp_oznameni_podez_obchodu.html

Resumé:

Tento příspěvek se zabývá problematikou postupu při zjištění podezřelého obchodu dle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, který byl vytvořen v souladu s nově vydanou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a

financování terorismu. Autorky příspěvku se snaží při vysvětlování jednotlivých institutů zároveň také o komparaci této nové úpravy s e slovenským zákonem 297/2008 Z.z., o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a ochrane pred financovaním terorizmu, který taktéž reaguje na výše uvedenou směrnici.

Postup při podezřelém obchodu nezahrnuje jen samotné ohlášení takového obchodu, ale váže na sebe řadu dalších povinností předvídaných tímto zákonem, zejména povinnost mlčenlivosti nebo možnost povinné osoby neuzavřít obchod. Velká pozornost byla při tvorbě článku věnována jednotlivým krokům v souvislosti s přímou aktivitou ohlašování podezřelého obchodu a problémům, které mohou v této souvislosti v praxi nastat. V rámci toho je důležitým a také využívaným institutem, který dává možnost efektivnějšího boje proti praní špinavých peněz, odklad splnění povinnosti klienta. Tím je dána do rukou povinné osoby možnost zasáhnout okamžitě proti obchodům, které by jinak byly nezachytitelné.

Resume:

This paper concerns the problem of the suspicious transaction procedure in accordance with the Act No. 253/2008 Coll., on Selected Measures against Legitimation of Proceeds of Crime and Financing of Terrorism, as amended, which was created in compliance with the new Directive 2005/60/EC of the European Parliament and of the Council of 26 October 2005 on the Prevention of the Use of Financial System for the Purpose of Money Laundering and Terrorists Financing. The authors try to explain individual institutes and to carry out comparison with the Slovakian Act No. 297/2008 Coll., on Protection against Legitimation of Proceeds of Crime and Protection against Financing of Terrorism, which react on the same Directive.

The suspicious transaction procedure contains not only reporting of this transaction itself, but fulfils further several obligations anticipated by the Act, especially the obligation of secrecy or the possibility to reject the transaction. The attention was devoted to the individual steps connected to the direct activity of reporting the suspicious transaction and practical problems in this context. In this framework the suspension of the suspicious transaction also very important and widespread institute which gives us possibility of effective combat against money laundering. This institute gives opportunity to take the action immediately against suspicious transactions to the obliged entity, which would be otherwise elusive.